

Lovens §§ 5—7 svarer til § 2, henholdsvis §§ 5 og 6 i loven af 19. april 1907.

Da loven træder i stedet for lov nr. 99 af 1907 om trådløse telegrafer og lov nr. 166 af 1. maj 1923, ophæves de nævnte love samtidig med nærværende lovs ikrafttræden som anført i § 8.

Lovforslaget henvistes i landstinget til behandling i et udvalg. Ministeren stillede her forslag om de forannævnte ændringer, der begge blev vedtaget uden afstemning. I den enstemmige betænkning hedder det bl. a.:

„I bekendtgørelse af lov nr. 76 af 21. marts 1930 om radiospredning med de af lov nr. 185 af 30. marts 1946 følgende ændringer og tilføjelser er det i § 3 fastslået, at den, der ved erlæggelse af radiolicensen har erholdt tilladelse til at benytte et radiomodtageapparat, derved kun har erholdt ret til ved hjælp af samme at modtage radiospredningsstof. Hvis andre radiomeddelelser uforvarende modtages, må de ikke meddeles videre eller udnyttes erhvervsmæssigt.

Endvidere giver bekendtgørelse fra ministeriet for offentlige arbejder af 24. februar 1939 nærmere regler for indretning og benyttelse af radiomodtager.

I den tilladelse til oprettelse og drift af en bevægelig radiostation, der må indhentes forud for installationen af en radiostation i et fartøj, samt i bekendtgørelse om bevægelige radiostationer i skibe eller luftfartøjer af februar 1949 er reglerne for radiostationernes benyttelse i overensstemmelse med telekommunikationskonventionens bestemmelser fastslået derhen, at der af disse bevægelige stationer kun må korresponderes med andre fartøjsstationer eller offentlige landstationer samt til nødkorrespondance.

Gennem de ovennævnte bestemmelser skulle der være givet tilstrækkelige midler til at foretage skridt til standsning af misbrug af radioanlæg.“

Der indgik til udvalget henvendelser fra Experimenterende danske Radioamatører om ændringer i de for *amatørstationer* her i landet i øjeblikket gældende regler. Under hensyn til de grænser, den internationale konventions bestemmelser om amatørstationer sætter, fandt udvalget det imidlertid rettest, at de herhen hørende spørgsmål søges ordnet gennem forhandling mellem administrationen og de pågældende organer.

Ved lovforslagets 2. behandling i landstinget udtalte *minoriteten for offentlige arbejder* bl. a.:

„Gennem de drøftelser, vi har haft i udvalget, er det slået fast, at det ifølge bestemmelserne i den nugældende lov om